

۲۰۱۴/۰۵/۱۱

شيما غفوري

مادر افغان

	<p>دانی چه بود نامم، این است قبای من: چادر به سرم سه گز، شش متره به پای من پیراهن سرخ من، رنگ دل و گل دارد آشفته کند حالم، فرسوده کلاهی من</p>
<p>در گوشه این جامه صد پاره جگر دارم در نیمه راه خود بشکسته کمر دارم در ظاهر آرامم قلبم چو گل آتش خاکستر خاموشم بنهفته شرر دارم</p>	
	<p>یک توتۀ دلبندم در خاک سیه خوابید و آن پاره دیگر هم، در ملک عجم پائید تا همره بیباکم جانش بوطن بسپرد یک عاجزه ام دل را در سنگ زمان سانید</p>
<p>جانا چو مرا بینی، فکری به سرت آید: کین پیره زن نـادان، بیچاره چه میداند او را نه سخن بر لب، نی کفش به پای وی این بی سرو سامان را، دوستی نمی شاید</p>	
	<p>یارا! سخنی دارم، کو قدرت گفتاری؟ از شوره چمن خواهم، کو فرصت یک کاری؟ لفظم به تو معنی نیست، دردم تو چه میدانی؟ کان توتۀ زمین داند، چون است به او ناری!</p>
<p>عیش تو و عجز من، «مرهون» شهیدان است مارا میر از یادت، گرچه که نه آسان است در جوی وطن جاری، خون دل و دلبندم بنشسته به این ماتم، هر مادر افغان است.</p>	

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ